

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 159/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť V. D., toho času vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv a slobôd postupom a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 5 T 43/04 z 27. septembra 2004 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. mája 2005 doručené podanie V. D., toho času vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť*“, v ktorom namieta postup a rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 T 43/04 z 27. septembra 2004, ako aj postup Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Označeným rozsudkom okresného súdu bol sťažovateľ v rámci obnovy konania uznaný vinným z trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 247 ods. 2 písm. c) Trestného

zákona, pričom súd v tomto rozsudku upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudky Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši sp. zn. 2 T 85/91 z 23. marca 1992, okresného súdu sp. zn. 5 T 7/98 zo 17. februára 1998, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 T 229/97 z 10. marca 1999 a okresného súdu sp. zn. 6 T 53/99 z 22. januára 2001.

Sťažovateľ vo svojom podaní namieta, že aj keď bol označeným rozsudkom okresného súdu, „*oslobodený spod činu lúpeže*“, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov a desať mesiacov, bol ponechaný naďalej vo výkone trestu odňatia slobody, čo považuje za protiprávne, a preto žiada ústavný súd po preskúmaní jeho veci o „*spravodlivé rozhodnutie*“.

Ústavný súd vyhodnotil podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Keďže podanie sťažovateľa neobsahovalo v predloženom znení náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote doplnil sťažnosť o chýbajúce náležitosti, a poučil ho o možnosti odmietnuť jeho podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že podanie sťažovateľa ani po doplnení neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde; neobsahuje najmä návrh rozhodnutia, akého sa sťažovateľ domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), označenie, ktoré základné práva a slobody sa podľa sťažovateľa porušili [(§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde)], a vo vzťahu k ministerstvu ani označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia, alebo iného zásahu, ktorým mali byť porušené základné práva alebo slobody sťažovateľa [(§ 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Na základe tohto zistenia ústavný súd pri predbežnom prerokovaní uznesením odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu nesplnenia náležitostí predpísaných zákonom.

Po odmietnutí sťažnosti bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd poukazuje tiež na skutočnosť, že sťažovateľ nevyčerpal riadne opravné prostriedky proti napadnutému rozsudku okresného súdu (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a svoju sťažnosť proti tomuto rozsudku doručil ústavnému súdu po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, čo zakladá aj dôvody na odmietnutie sťažnosti z dôvodu neprípustnosti, ako aj z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2005